

Φυλλάδιο 4 Πάσχα στα πέλαγα (διασκευή)

(Ανδρέας Καρκαβίτσας)

Το πλοίο ολοσκότεινο έσκιζε τα νερά ζητώντας ανυπόμονα το λιμάνι του. Δεν είχε άλλο φως παρά τα δύο χρωματιστά φανάρια της γέφυρας, ένα άλλο φανάρι άσπρο ψηλά στο κατάρτι και άλλο ένα μικρό πίσω στην πρύμνη. Τίποτε άλλο. Οι επιβάτες όλοι ξαπλωμένοι στις καμπίνες τους, άλλοι παραδομένοι στον ύπνο και άλλοι στους συλλογισμούς τους. Όσοι ναύτες δεν είχαν υπηρεσία κοιμόνταν βαριά στα κρεβάτια τους. Ο καπετάνιος με τον τιμονιέρη όρθιοι στη γέφυρα, μαύροι ίσκιοι, κυβερνούσαν στο χάος την τύχη του τυφλού σκάφους και των κοιμισμένων ανθρώπων.

Ξαφνικά η καμπάνα της γέφυρας σήμανε μεσάνυχτα. Μεσάνυχτα σήμανε και η καμπάνα της πλώρης. Το καμπανοχτύπημα γοργό, χαρούμενο, επέμενε να ρίχνει τόνους μεταλλικούς περίγυρα, κάτω στη σκοτεινή θάλασσα και ψηλά στον αστροφώτιστο ουρανό, και να καλεί όλους στο κατάστρωμα. Και με μιας το σκοτεινό πλοίο πλημμύρισε από φως, θόρυβο, ζωή. Άφησε το πλήρωμα τα κρεβάτια του και οι επιβάτες τις καμπίνες τους. Εμπρός στην πλώρη και στην πρύμνη πίσω, ανυπόμονα έφευγαν από τα χέρια των ναυτών. Τα πυροτεχνήματα και λες κι έφταναν τ' αστέρια κι έπειτα έσβηναν στην άβυσσο.

Τα ξάρτια, τα σχοινιά, οι κουπαστές, έλαμπαν σαν επιτάφιοι από τα κεριά. Και ήταν εκείνη τη στιγμή το καράβι ένα μεγάλο πολυκάντηλο, που έπλεε πάνω στα νερά σαν πυροτέχνημα. Η γέφυρα στρωμένη με μια μεγάλη σημαία έμοιαζε με Αγία Τράπεζα. Ένα καλάθι με κόκκινα αυγά και ένα με λαμπροκούλουρα. Ο πλοίαρχος σοβαρός με ένα κερί αναμμένο στο χέρι αρχισε να ψάλλει το «Χριστός Ανέστη». Το πλήρωμα και οι επιβάτες γύρω του με τα κεριά στα χέρια επαναλάμβαναν το τροπάρι ρυθμικά και με κατάνυξη.

- Χρόνια πολλά, κύριοι!... Χρόνια πολλά, παιδιά μου!... ευχήθηκε, άμα τελείωσε τον ψαλμό, γυρίζοντας πρώτα στους επιβάτες και έπειτα στο πλήρωμα ο πλοίαρχος.
- Χρόνια πολλά, καπετάνιε, χρόνια πολλά! απάντησαν εκείνοι ομόφωνα.
- Και του χρόνου στα σπίτια σας, κύριοι! Και του χρόνου στα σπίτια μας, ξαναείπε ο πλοίαρχος, ενώ ένα μαργαριτάρι φάνηκε στην άκρη των ματιών του.
- Και του χρόνου στα σπίτια μας, καπετάνιε!

Έπειτα πέρασε ένας ένας, πρώτα οι επιβάτες, έπειτα το πλήρωμα, και πήραν από το χέρι του το κόκκινο αβγό και το λαμπροκούλουρο και άρχισαν πάλι οι ευχές και τα φιλήματα.

- Χριστός Ανέστη!
- Αληθώς ο Κύριος!
- Και του χρόνου σπίτια μας!

Οι επιβάτες τράβηξαν στις θέσεις τους να φάνε τη μαγειρίτσα. Οι ναύτες ζευγαρωτά στους διαδρόμους τσούγκριζαν τα αβγά τους, γελούσαν, σπρώχνονταν μεταξύ τους, έτρωγαν λαίμαργα...

Έπαψε το καμπανοχτύπημα. Ένα ένα έσβησαν τα κεριά. Το καράβι βυθίστηκε πάλι στην ησυχία του. Ο καπετάνιος και ο τιμονιέρης καταμόναχοι πάνω στη γέφυρα εξακολουθούσαν τη δουλειά τους σιωπηλοί και άγρυπνοι.

- Ένα κάρτο μαϊστρο!
- Μαϊστρο!
- Γραμμή!
- Γραμμή!

Και το πλοίο ολοσκότεινο πάλι εξακολουθούσε να σκίζει τα νερά, ζητώντας ανυπόμονα το λιμάνι του.

Άγνωστες λέξεις:

- **Ξάρτια:** τα σχοινιά του καταρτιού ή των πανιών ενός πλοίου
- **Γέφυρα:** το υπερυψωμένο σημείο απ' όπου γίνεται η διακυβέρνηση του πλοίου
- **Κουπαστή:** το ξύλινο πάνω μέρος στα προστατευτικά κάγκελα του πλοίου
- **Ένα κάρτο μαϊστρο:** οδηγία για να στρίψει το τιμόνι του πλοίου ένα τέταρτο προς τα βορειοδυτικά

1. Εντοπίζω στο κείμενο και γράφω μερικά πασχαλινά έθιμα.

.....
.....
.....
.....

2. Σκέψου ένα άλλο επάγγελμα που οι άνθρωποι που το ασκούν χρειάζεται να περάσουν το Πάσχα μακριά από τις οικογένειές τους. Ποιο επάγγελμα είναι αυτό και για ποιο λόγο οι επαγγελματίες αυτοί χρειάζεται να γιορτάσουν το Πάσχα μακριά από τους δικούς τους ανθρώπους;

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

3. Γράφω ένα συναίσθημα που πιστεύω ότι νιώθουν οι ναυτικοί στο πλοίο και αιτιολογώ την άποψή μου.

.....
.....
.....

4. Εντοπίζω στο κείμενο τη φράση που φανερώνει τη συγκίνηση του καπετάνιου.

.....